

Foster + Partners

arasındaki herhangi bir olası benzerliği reddetti.

BD ile yaptığı görüşmede, projeye geçen yıl Kasım ayında başladıklarını anlatan Koolhaas, Foster & Partners ile bu benzerliğin nasıl olabildiği hakkında bir görüşme yapmak zorunda olduklarını söyledi. OMA'nın bir diğer ortağı Reinier de Graaf ise, bu şemanın yoğunluk ve karma fonksiyonları dolayısıyla, dünyadaki en radikal şema olduğunu belirtti.

Foster adına konuşan yetkili ise, kare biçimi dışında, şemalar arasında herhangi bir benzerlik bulunmadığını ve firmalarının, Mart'ta Mipim'de de sergilenmiş olmasına rağmen OMA projesi hakkında daha önceden bilgiye sahip olmadığını söyledi. Kendi planlarının, Masdar Initiative için tasarlanan düşük yoğunluklu, karbon – nötral bir üniversite kenti olduğunu ve 16. yy ultra yoğun Yemen kare şehirleri ile geleneksel Arap duvarlarından esinlendiklerini de ekledi.

Ross Lovegrove

VitrA'nın Tasarımcısı Ross Lovegrove Time'ın "En İyi 100" Listesinde

22 Mayıs

VitrA için ödüllü koleksiyonlar tasarlayan Ross Lovegrove, dünyanın en prestijli yayınlarından Time'ın En İyi 100 tasarım ve tasarımcıyı bir araya getirdiği listede yer alarak büyük bir başarıya imza attı. VitrA, derginin Style&Design ekinde yayımlanan haberde, "saygın bir Türk kuruluşu" olarak tanımlandı ve "banyo ürünleri alanında dünyanın en büyük üreticilerinden biri" olarak gösterildi. Time'ın haberinde, Ross Lovegrove'un VitrA için tasarladığı son koleksiyon MOD'dan söz edilerek, banyo dekorasyonuna yepyeni bir bakış açısı getirdiğine dikkat çekiliyor. Betsey Kroll imzalı yazıda, VitrA'nın Lovegrove imzalı İstanbul koleksiyonunun önümüzdeki aydan itibaren Amerika'da satışa sunulacağı müjdeleniyor.

Rotterdam'ın Sınırları Ateşle Çizildi

22 Mayıs

DERLEYEN: GÜL KESKİN - ARKİTERA.COM

14 Mayıs Pazartesi akşamı, Rotterdam 2007 Mimarlık Kenti, Rotterdam şehir merkezindeki ateş sınırlarından yükselen yüzlerce ışıkla aydınlandı. Sanat prodüktörü Mothership'in hazırladığı ateş sınırları, 14 Mayıs 1940'daki bombardımanın ardından çıkan yangın sonucu yok olan alanın sınırlarını işaret ediyor. Sınır noktalarından çıkan ışınlar gökyüzüne yükseliyor ve bu yıkıcı olayın şehirdeki gerçek izini gözler önüne seriyor.

Bombardıman 15 dakika sürmesine rağmen, Rotterdam şehir merkezini olduğu gibi tahrip etmeyi başarmıştı. Hatta savaş bitmeden önce, Rotterdam'ın yeniden inşası başladığında, savaş öncesi Rotterdam'ın yinelenmemesine karar verilmişti. Kenti modernize etmek için kent yeniden canlandırıldı. Ateş sınırları, daha önce hiç tecrübe edilmemiş bir şekilde, yangının şehir merkezinde halen etkisinin görülebildiği alanların, eski ve yeni halleri arasındaki farklılığa dikkat çekiyor.

West 8'dan peyzaj mimarı Adriaan Geuze ise, özellikle Schouwburgplein için binlerce çiçekten oluşan bir heykel tasarladı. Schouwburgplein, bombalanan ve bombalamanın ardından yangının yayıldığı alanın merkezinde yer alıyor. City on Fire / City in Bloom, savaş sonrası Rotterdam'ın çiçek açışını simgeliyor.

Hasankeyf'te Kazı Çalışmaları Başlıyor

23 Mayıs, CNN Türk

Batman Kültür Müdürü Selahattin Ortaboy, gazetecilere yaptığı açıklamada, 1985 yılından beri Hasankeyf ilçesindeki tarihi ören yeri ve sahasında sürdürülen kazıların bugün başlayacağını açıkladı. Kazı çalışmaları Mardin Müzesi'nin organizasyonunda ve Selçuk Üniversitesi Fen Edebiyat Fakültesi Sanat Tarihi Bölümü'nde Öğretim Üyesi Prof. Dr. Abdüsselam

Uluçam'ın başkanlığında yapılacak.

Ortaboy, "Bu yılki Hasankeyf arkeolojik kazı çalışmalarına 95 kişilik teknik ekip katılacak. Ekipte 4 profesör,3 doçent, 4 yardımcı doçent, 3 araştırma görevlisi ve bunların dışında 81 eleman bulunmaktadır" dedi. Bu yılki Hasankeyf arkeolojik kazı çalışmaları programı için GAP Bölge Kalkınma İdaresi Başkanlığı'nca 1.5 milyon YTL ödenek ayrıldığını kaydeden Ortaboy, "Bu ödeneğin 498 bin YTL'si gönderilerek arkeolojik kazı hesabına aktarılmış ve valiliğin onayıyla kazı başkanı Uluçam'ın kazı amaçlı harcamasına yetki verilmiştir" dedi.

Ailece önlem alın, 140 ton su saklayın

23 Mayıs, Milliyet

TEMA Vakfı Kaynak Geliştirme Bölümü Başkanı Yeşim Beyla, dört kişilik bir ailenin, alacağı basit önlemlerle yılda 140 ton su tasarrufu yapabileceğini kaydetti. Devlet Su İşleri (DSİ) Genel Müdürlüğü verilerine göre, Türkiye'nin tüketilebilir yerüstü ve yeraltı su potansiyelinin yılda ortalama 112 milyar metreküp olduğunu belirten Beyla, Türkiye'nin kişi başına ortalama 1500 metre küple "su azlığı çeken" bir ülke olduğunu vurguladı.

Türkiye nüfusunun 2030'da 100 milyonu bulmasının beklendiğine işaret eden Beyla, mevcut kaynakların tamamı bozulmadan korunsa bile 2030 için kişi başına düşen kullanılabilir su miktarının 1000 metreküp civarında olacağını kaydetti. Beyla, TEMA Vakfı olarak evlerdeki gereksiz su tüketiminin önlenmesi için "Suyunu Boşa Harcama" kampanyası başlattıklarını da hatırlattı. Kampanya hakkında daha fazla bilgi almak için www.suyunubosaharcama.org adresi ziyaret edilebilir.

Kentlerin Gücü

24 Mayıs

YAZAN: EMİNE MERDİM YILMAZ, ZEYNEP GÜNEY - ARKİTERA.COM

3. Uluslararası Rotterdam Mimarlık Bienali 24 Mayıs Perşembe günü Kunsthal'da düzenlenen bir toplantı ile kapılarını ziyaretçilerine açtı. Sınırlı sayıda kişinin katıldığı açılış konuşmasında ilk olarak sözü Rotterdam Mimarlık Bienali Yönetim Kurulu Üyesi Saskia Jenne Stuiveling aldı. Kısaca bienalin tarihçesine ve temasına değinen Stuiveling, geçmiş senelerden farklı olarak bu senenin küratörlüğünü bir kişinin değil bir kurumun, Berlage Enstitüsü'nün üstlendiğini belirtti ve ardından sözü bienalin küratörlerinden Vedran Mimica'ya verdi.

Konuşmasında modern kentlerin nasıl üretildiğini irdeleyen Mimica, Berlage Enstitüsü ve IABR'nin işbirliği sayesinde mimarlığın gerçeklikle ilişkisinin kurulduğunu söyledi ve her gün 150.000 kişinin kırsal kesimden kente yeni bir hayat kurmak üzere göç ettiğini anlattı. Çarpıcı örnekler vererek, her 5 günde yeni bir Rotterdam, her 3 ayda bir ise Şangay ya da New York gibi kentlerin doğduğunu ifade etti. Hızlı küreselleşen dünyada "Kenti kim üretir?" sorusunun gittikçe daha önemli ve her zamankinden daha acil durumuna geldiğini belirtti.

Mimica, daha sonra sözü Berlage Ensitüsü'nün kurucusu aynı zamanda kendisinin Delft Teknik Üniversitesi'nden hocası olan Herman Hertzberger'e verdi. Rotterdam'ın güç sahipleri için bir strateji kenti olduğunu, Hollanda'da kentsel tasarımın dar bir bakış açısı ile şekillendirildiğini ve kentsel tasarım düşünülürken mimarlığın unutulduğunu belirtti. Hollanda gibi adeta canlı bir mimarlık müzesi olan ülkede bu şekilde bir yaklaşım olduğunun düşünülmesi gerçekten çarpıcıydı. Bienal'de kapsamlı bir sergisi de düzenlenen Le Corbusier'in 1932 yılında Rotterdam'a geldiğini ve Van Nelle Fabrikası'ndan çok etkilendiğini anlatan Hertzberger bugün bizim de kendisinden öğreneceğimiz çok şey olduğunu vurguladı.

Hertzberger'in ardından sözü Arnavutluk'un başkenti Tiran'ı dönüştüren insan olarak bilinen Edi Rama aldı. Batı ve Doğu tarafından izole edilmiş bir kentten geldiğini belirten Rama, Tiran'ın mesafe olarak çok yakın ancak gelişmişlik açısından çok uzak olduğunu söyledi. Avrupa'nın en yoksul ülkesi olan Arnavutluk'un başkenti Tiran'ın dönüşmesi için yeterli paralarının olmadığını, Avrupa Birliği'nden gelen fon ile dönüşüme binaları çarpıcı renklere boyayarak başladıklarını anlattı. Bu uygulamayı yaptıkları bölgelerin seçkinleştiğini, suç oranının azaldığını, insanların birbiriyle iletişim kurmaya başladığını ve yaşadıkları alanı sahiplendiklerini anlatan Rama, kentin bu şekilde dönüştüğünü söyledi. Yaptığı konuşma ile salondan büyük alkış alan Rama'nın ardından Rotterdam Valisi Ivo Opstelten konuşmasını yapmak ve ödüllerini almak üzere kürsüye davet edildi.

Opstelten konuşmasında sürekli değişen kentlerin bugünkü durumlarına bakarak nasıl bir rol oynayacaklarının önemli olduklarını belirterek Rotterdam Mimarlık Bienali'nin resmi açılışını yaptı. Açılışın ardından Kunsthal'daki Visionary Power ve The New Dutch City Sergileri, NAI'deki a Better World Another Power sergileri topluca gezildi.

Rotterdam Mimarlık Bienali'nden "Visionary Power" Sergisi

Uluslararası Design Connect Workshop İstanbul'daydı

24 Mayıs

YAZAN: CİHAN KİRİŞGİLOĞLU

Alman İç Mimarlar Birliği BDIA (Bund Deutscher Innen Architekt) ve TMMOB İç Mimarlar Odası'nın düzenlediği, Stuttgart Üniversitesi İç Mimarlık Bölümü, Coburg Üniversitesi İç Mimarlık Bölümü ve Marmara Universitesi Güzel Sanatlar Fakültesi, İstanbul Teknik Üniversitesi, Mimar

Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi, İstanbul Ticaret Üniversitesi iç mimarlık bölümleri öğrenci ve hocalarının katılımları ile 30 Nisan'da Design Connect Workshop açılış konferansı ve kokteyl ile başladı. Workshop çalışmaları ise 2, 3 ve 4 Mayıs tarihlerinde gerçekleştirildi.

Workshopun içeriği Alman İç Mimarlar Birliği BDIA (Bund Deutscher Innen Architekt) ve TMMOB İç Mimarlar Odası tarafından organize edilmiş olan "Türk İç Mimarisinin Avrupa Birliği Sürecine Girerken Katacağı Değerler ve İç Mimaride Tasarımın Geleceği" adı altındaydı.

Marmara Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesinde gerçekleşen workshopta, Doç.Dr. İnci Deniz Ilgın "Encounters, Conjunctions, Coexistencies (Karşılaşmak – Kesişmek -Biraradalıklar), Prof. Gerhard Reichert "Light"(Işık), Yard.Doç. Türken Şencan "Space and Culture" (Mekan ve Kültür), Prof. Michael Heinrich "Experiments" (Denemeler) başlıklı konular etrafında Türkiye'den katılan 3.sınıf öğrencileri ile yurtdışından katılan 22 Alman öğrenciyle birlikte çeşitli çalışmalar yaptı.

Etkinlik tüm katılımcı üniversitelerin davet edildiği Koleksiyon Mobilya Merkez Showroom'undaki kokteyl gecesi ile desteklendi. Design Connect Workshop, çalışmaların sergilenmesi ve 4 Mayıs'ta Address İstanbul'da gerçekleşen ödül töreninin ardından tamamlandı.

Dünyada Kirasıyla Üzen 13'üncü Şehir İstanbul

24 Mayıs, Sabah

YAZAN: MAHMUT SANCAK

ECA International dünyanın kiralık emlak bakımından en pahalı ve hesaplı şehirlerini belirledi. 2006 yılını kapsayan araştırmaya göre dünya genelinde popüler şehirlere yönelik kira oranlarında 2005'e kıyasla yüzde 10'luk bir artış oldu. Artışların özellikle Asya ülkelerinde katlanarak gerçekleştiği dikkat çekti. 92 ülke arasında yapılan araştırmaya göre üç oda bir salon (3+1) dairelerin kirası Hong Kong'da adeta ateş pahası. Şehirlerin popüler bölgelerinde yapılan incelemede Hong Kong'da bu nitelikle sahip bir daire için ayda ortalama 8 bin 592 dolar ödemek gerekiyor. Bu rakam ikinci sırada bulunan Tokyo'da ki kiraların yaklaşık yüzde 17 oranında üzerinde. Sıralamada 15'inci basamakta bulunan Singapur'dan ise tam yüzde 150 daha pahalı.

Nairobi Çok Hesaplı

Kiralık daire bakımından en hesaplı şehirlerin başında ise Kenya'nın başkenti Nairobi geliyor. Hesaplamalara göre Nairobi'nin en popüler bölgelerinde bulunan 3+1'lerin aylık kira bedeli Hong Kong'un sekizde birine yani yaklaşık olarak bin ABD dolarına denk geliyor. ECA'nın hazırladığı sıralamalarda Türkiye'den de şehirler bulunuyor. Hong Kong'un aylık 8 bin 592 dolarla açık ara önde götürdüğü en pahalı şehirler sıralamasında İstanbul 13'üncü basamakta yer aldı. Kira bakımından en hesaplı şehirler sıralamasında ise Ankara 4'üncü basamakta bulunuyor. Diğer yandan Ortadoğu kira artışı bakımından Asya'yı bile gölgede bıraktı. Katar'ın başkenti Doha ve BEA'nın başkenti Dubai olmak üzere bölgedeki emlak fiyatları 1996 yılından günümüze yüzde 130'un üzerinde artış gösterdi.

Sheraton 13 Yıl Sonra İstanbul'da

25 Mayıs, Radikal

İstanbul'dan 13 yıldır uzak kalan Sheraton, bu ayrılığın acısını Maslak'ta hizmete soktuğu Sheraton İstanbul Maslak'la çıkarıyor. Daha önce Sudi Özkan'ın sahibi olduğu Maslak Princess Hotel'de işletmeye açılan Sheraton İstanbul Maslak'ın ardından Sheraton'ın bağlı olduğu Starwood grubu, yatırımlarına hız verecek. Bir yılda Türkiye'deki otel sayılarını ikiye katlayacakların söyleyen Starwood Hotels&Resorts Avrupa, Afrika ve Ortadoğu Bölgesi Başkanı Roeland Vos, "İstanbul'a gelmekte geciktik. Uzun zamandır bölgede araştırma yapıyorduk, ancak doğru ortakları ve otelleri yeni bulduk." dedi.

Ataköy'de de açılacak

Sheraton'ın Ankara, Çeşme ve Antalya'da da otelleri bulunduğunu, 2008 yılında grubun diğer bir markası W İstanbul Hotel'in de açılacağını hatırlatan Roeland Vos, gelecek yılın sonunda Ataköy'de biri Four Points bir de Sheraton oteli açacaklarını ifade etti. Sheraton'ın ilk otelini 1974 yılında açtığını, ancak daha sonra Türkiye pazarından çıkmak zorunda kaldığını vurgulayan Vos, "Artık İstanbul ve Türkiye'de otel sayımızı artırmayı, grubumuzdaki yeni markaları da ülkeye getirmeyi istiyoruz" diye konuştu.

Bienal'e Le Corbusier Dokunuşu

25 Mayıs

YAZAN: EMİNE MERDİM YILMAZ, ZEYNEP GÜNEY - ARKİTERA.COM

RIBA'nın, Vitra Design Müzesi'nin ortaklığında 3. Uluslararası Rotterdam Mimarlık Bienali kapsamında NAI'de düzenlediği "Le Corbusier The Art of Architecture" sergisi, sanatı, mimarlığı, tasarımı, kentsel planlamayı ve diğer disiplinleri birlikte kullanmaktan çekinmeyen mimarın çalışmalarından orijinal parçaların sunulduğu ilk sergi. 26 Mayıs'ta esas açılışı yapılacak olan sergi bir gün öncesinde Türkiye'den gelen mimarlar ve Arkitera Mimarlık Merkezi'nin yetkililerinin bulunduğu sınırlı bir gruba gezdirildi.

Sergilenen eserler Paris'teki Le Corbusier Vakfı'ndan seçilen objelerden oluşuyordu. Bunların arasında 20 adet orijinal tablo, 8 heykel, sayısız mobilya, 80'e yakın eskiz, 50 adet kitabının ilk basımı, şahsi koleksiyonunda esinlenmek için sakladığı, içlerinde Çanakkale seramiklerinin de bulunduğu 70 küçük obje yer alıyordu. 3 bölümden oluşan serginin temaları sırası ile "Contexts", "Privacy and Publicity" ve "Built Art"dı.

İlk bölümde Le Corbusier hakkında bilgi veriliyordu. Cenevre Gölü yakınındaki La Chaux de Fonds'da doğan asıl adı Charles Edouard Jeanneret olan ancak Le Corbusier ismini kullanan mimar daha sonra Paris'e yerleşmiş ve çalışmalarına orada devam etmişti. Güney Amerika ve Kuzey Afrika'ya yaptığı seyahatler organik formları, bölgesel gelenekleri, doğal malzemeyi keşfetmesine ve kullandığı formları geliştirme-

sine katkı sağladı. Serginin "Contexts" temalı bu ilk bölümünde; doğduğu yer, Paris, Moskova, New York, Rio de Janerio ve Cezayir'den topladığı dokümanlar, eskizler, geleneksel parçalar ve bu kentlerde inşa edilmiş ve inşa edilmemiş projelerinin çizim ve maketleri sergileniyordu. Bu bölümün dikkat çeken özelliği Le Corbusier'in hayatından önemli kesitler sunmasıydı. Bunların arasında aile fotoğrafları, ilk eskiz çalışması, Princeton Üniversitesi ziyaretinde Albert Einstein ile çektirdiği fotoğraf ve New York'taki Birleşmiş Milletler Binası için yaptığı fakat daha sonra taklit edilen projesi yer alıyordu.

Mimarın tasarım anlayışını biçimlendiren unsurlar hakkında bilgi edindikten sonra "Privacy and Publicity" temalı ikinci bölümde mimarın tasarımcı yönü vurgulanmıştı. Bu bölümde tasarımları Esprit Nouveau, Type Furniture, Purism, Living Machines, Primitivism ve Steel Furniture başlıkları altında ele alınmıştı. Her ne kadar mimar, yazar, tasarımcı olarak bilinse de Le Corbusier kendisini hep bir heykeltraş olarak düşünmüştü. "Built Art" temalı serginin son bölümünde de 1945 yılından sonra yaptığı Marsilya'daki Unite d'Habitation, Chandigarh, Ronchamp Şapeli ve Philips Pavyonu gibi binayı adeta bir plastik obje gibi ele aldığı çalışmaları yer alıyordu.

Bienal kapsamında düzenlenen en başarılı sergi olan "Le Corbusier The Art of Architecture", geçtiğimiz yüzyılın bu en önemli mimarının çalışmalarını başarılı bir biçimde sunuyor. 2 Eylül'e kadar gezilebilecek sergi bienalin ardından Londra, Liverpool, Lizbon ve başka kentlerde de görülebilecek.

Le Corbusier Art of Architecture Sergisi

Görünmez Ev

25 Mayıs, Domus

YAZAN: LAURA BOSSİ

ÇEVİREN: GÖKÇE ARAS - ARKİTERA.COM

Dominic Stevens'ın İrlandalı genç mimarlar arasında farklı bir yeri olduğu ortada. 1965'de Londra'da doğan, 1989'da Dublin'deki University College'den mezun olduktan sonra Yvonne Farrell ve Shelley McNamara ikilisinin şirketi olan Grafton Architects'te çalışan Stevens, 1995'de Berlin'e taşındı. Stevens 1999'da ise Dublin'den, İrlanda'nın kuzey kesiminde bulunan County Leitrim'deki 327 adet yerleşim biriminden biri olan Cloone'e yerleşti.

Stevens diğer çalışmalarının yanı sıra şu anda hala bir tepenin başında bulunan eskiden soğuk hava kamyonu olan tek kişilik stüdyosunda mimarlık çalışmalarına devam ediyor. Bunun yanında Stevens'ın bazı özel ideolojik görüşleri de var. Kendisi senede 1 ya da 2 proje yapıyor. Ayrıca tasarımlarının yapım aşamasında yerinde marangozluk çalışmaları da yapıyor. Çiftçilikle de ilgilenen Stevens cins keçiler, tavuklar ve kazlar yetiştiriyor ve bir çiftçi kadar iyi peynir yapıyor. Stevens ayrıca boş zamanlarında da çocuklarına bakıyor. Bütün bunların yanında bazen mimarlıkla ilgili küçük taslaklar da üretiyor: kontrplak paneller, ahşap kalaslar ve cam levhalar.

2006 yılında Stevens'ın deneysel bir projesi Venedik Mimarlık Bienali'nde yer aldı ve ardından kırsal bölge ile ilgili denemesi de yayınlandı. Stevens'ın County Leitrim Dromahair'de yaptığı villaysa ikisi de kavramsal sanatçı olan Grace Weir ve Jo Walzer'a ait. Mimarın proje için seçtiği yer küçük şehrin en üstünde konumlanmış güzel yeşil bir örtü içinde yer alıyor. Eğer bu bir köprü olsaydı, dış kısımda hafif köşeli duvarlardan oluşan bir kutu olacaktı. Kaplama malzemesinin seçimi ve çim çatı, İrlanda'nın kırsal alanlarını taklit ediyor ve iç mekandaki ışıklar geceleri binayı görünür kılıyor. Ayrıca bu bina ikinci bir sırrı da saklıyor; yatak odaları, banyo ve vestiyer yeryüzündeki en büyük mağarayı oluşturuyor. Zemin içinde bulunan bu tek girişli insan yerleşiminde sarmal merdiven gün ışığına yöneliyor. Odaların içinde ise beyaza ağırlık verilmiş. Bu projede mimarlık sanatla yeniden şekilleniyor ve dar sıralı ışıklı beyaz paneller peyzajın birer parçası haline geliyor.

Mimarların Yorumuyla Kentlerin Dünü, Bugünü ve Yarını

28 Mayıs

YAZAN: ZEYNEP GÜNEY - ARKİTERA.COM

24 Mayıs Perşembe günü, Kunsthall'da yapılan basın toplantısıyla açılışı gerçekleştirilen 3. Uluslararası Rotterdam Mimarlık Bienali çeşitli sempozyumlar, konferanslar ve sergilerle devam ediyor.

Bienal kapsamında, Kunsthall'da "Visionary Power" ve "New Dutch City" başlıklı iki sergi düzenleniyor. Ancak birbirinden konu ve anlam bakımından bağımsız olan iki serginin, herhangi bir sınırlama olmadan aynı salona yerleştirilmesi, sergilerin anlaşılırlığını zorlaş-

tırıyor. Kunsthall'ın sergi salonuna girildiğinde ilk olarak karşınıza çıkan "New Dutch City" sergisinde; Amsterdam, Rotterdam, Den Haag ve Utrecht kentlerini kapsayan Randstad bölgesinin, hızla artan gelişim ve sanayileşme nedeniyle, bir iş ve yaşam merkezi olmaktan giderek uzaklaşması konu alınıyor. Sergide kuzey ve güney olmak üzere ikiye ayrılan Randstad bölgesinin kuzey kanadında Amsterdam, Almere, Utrecht ve Schiphol; güney kanadında ise Den Haag, Delft ve Rotterdam'ın bugünkü ve gelecekteki durumları irdeleniyor.

Genç Mimarlardan Çözüm Önerileri

New Dutch City'nin hemen bitişiğinde ise, Visionary Power sergisinin odacıkları bulunuyor. Mimar ve teorisyenlerden oluşan beş grubun; göç, korku, ticaret, turizm ve temsil temaları altında irdeledikleri kentlerin, muhtemel gelecek senaryoları sergileniyor.

Visionary Power sergisi oluşturulurken, dünyanın farklı bölgelerindeki genç ve yetenekli mimarlardan; projelerine ve araştırmalarına uygun bir kentsel güç seçmeleri ve bu gücün en çarpıcı şekilde kendini gösterdiği bir kentte, bu güce karşı mimari bir strateji oluşturmaları istenmiş. Böylece Meksika, Avusturya, Güney Afrika, Lübnan, Çin ve diğer ülkelerden mimarların hazırladığı, kentlerin geleceği ile ilişki kuran 100'e yakın çalışmanın arasından seçilen 14 kent, 5 ayrı başlıkla, 5 ayrı odada sergileniyor.

Busan (Güney Kore), Luoyang (Çin) ve gelişmiş bir kent dokusu olmadığı için New York'un adeta arka bahçesi haline gelen, parçalar halinde sanayi bölgeleriyle kaplı, Amerika'nın en yoğun eyaleti New Jersey (Amerika) "Corporate Cities" başlığı altında inceleniyor.

"Spectacle Cities" başlığı altında Roma (İtalya), tarihi kent merkeziyle, lüks otellerin, kumarhanelerin ev gece klüplerinin bulunduğu popüler turistik alanlarını dengeye oturtmaya çalışan Havana (Küba) ve 2004 yılında kentlilerin, mimarların ve Yeşil Parti'nin baskısıyla UNESCO'nun Dünya Mirası Listesinden adaylığını çeken Innsbruck (Avusturya) bulunuyor. "Capital Cities" başlığı altında, 1975 – 1990 yılları arasında geçirdiği iç savaşın ardından toparlanmaya çalışırken 2006'daki İsrail - Lübnan savaşıyla tekrar dağılan Beyrut (Lübnan), küçük cephe detaylarından, yerleşim alanlarına kadar her şeyi Komünist Parti tarafından tasarlanan ancak bugün kapitalist düzen tarafından şekillenen Moskova (Rusya) ve Arman Akdoğan'ın hazırladığı 1001 Kubbe projesiyle dikkat çeken, çoğunluğu Ortodoks Ruslardan ve Ukraynalılardan oluşan nüfusuyla Astana (Kazakistan) sergileniyor.

Her yıl kuvvetli sel baskınları yaşayan Sao Paulo (Brezilya), %60'ı herhangi bir yasal prosedüre uyulmaksızın inşa edilen gecekondulardan oluşan Meksico City (Meksika) ve düzensiz kentleşme sorunu yaşayan Tijuana (Meksika) / San Diego (Amerika) için "Informal Cities" başlığı altında çözüm önerileri sunuluyor. "Hidden Cities" başlığı altında ise Ceuta (İspanya) ve aldığı yoğun göç nedeniyle açlık, uyuşturucu ve AIDS gibi sorunlar yaşayan Johannesburg (Güney Afrika) bulunuyor. Sergide kentler, bu kentlerin yansıttığı kentsel güçler ve bu güçlere karşı geliştirilen çözümler; video, çizim, maket ve fotoğraflarla sergileniyor.

2050 yılında, yaklaşık 6 milyar insanın mega kentlerde yaşayacağı düşünülürse, şimdiden yerel yönetimlerin ve diğer kurumların küresel güçleri nasıl yöneteceğinin belirlenmesi gerekiyor. Dolayısıyla "Visionary Power", genç mimarlara yaşadıkları bölgedeki veya uzak ülkelerdeki kentleri daha sürdürülebilir, konforlu ve güzel hale getirmek için çözüm önerme fırsatı yaratması açısından önemli bir sergi.

Kale'den "Esnek" Devrim!

28 Mayıs, Akşam

Bu yıl 50'nci kuruluş yılını kutlayan Kale Grubu şirketlerinden Kaleseramik, yapı sektöründe yeni fikirlerin uygulanmasına olanak sağlayacak esneyebilen seramik üretti. Seramik sektöründe yeni bir dönemi başlatacağı belirtilen ve Kalesinterflex adı verilen ürün uzun çalışmalar sonucu geliştirilerek üretimi için 15 milyon dolar yatırımla yeni bir fabrika kuruldu.

Kuruluşun Çan'daki tesislerinde düzenlenen toplantıda konuşan Kale Grubu Şirketleri İcra Kurulu Başkanı Zeynep Bodur Okyay, dünyadaki gelişmeleri çok yakından takip ettiklerini ve teknolojiye yatırım yaptıklarını kaydeden Okyay Kalesinterflex'inde bu çalışmalarını bir sonucu olduğunu söyledi. Zeynep Bodur Okyay, Ar-Ge yatırımlarına ciralarının yüzde 2'si oranında kaynak ayırdıklarını ve Avrupa ortalamalarını yakaladıklarını vurguladı. Kalesinterflex'i, katma değeri yüksek ve inovasyonun en çarpıcı örneklerinden birisi olarak niteleyen Zeynep Bodur Okyay, "Sadece 3 milimetre kalınlığında ve 1x3 metrelik ebadıyla dünyanın en ince, en büyük boyutlu, en hafif ve tek esneyebilen seramiğini üreterek bir yeniliğe daha imza atmanın gururunu yaşıyoruz'' dedi.

Yıkılan Berlin Cumhuriyet Sarayı'nın Yerine Ne Gelecek?

29 Mayıs, RBB Online

YAZAN: DANİELA KÜNNE, ALİCE LANZKE

DERLEYEN: EYLEM GÜLCEMAL

Cumhuriyet Sarayı, Sosyalist Demokratik Alman Cumhuriyeti döneminin en önemli yapılarından biriydi. Çöken devletin diğer pek çok tanıkları gibi onun için de korunmak yerine yıkılmasına geri dönülmez biçimde karar verildi. Böylelikle bir kez daha Alman tarihini unutma geleneği tekrar etmiş oldu; burada bir zamanlar da Cumhuriyet Sarayı için Berlin Kent Sarayı havaya uçurulmuştu: tarih tekerrür ediyor.

Kent Sarayı 500'den fazla sene Berlin'in en etkileyici yapılarından biri olarak yükselmişti. İkinci Dünya Savaşı'nın sonundan bu ihtişamlı yapı hava saldırılarıyla hasara uğradı. 1950'lerde Demokratik Alman Cumhuriyeti rejimi bu hasara uğramış yapıyı ortadan kaldırmak istedi, ancak yıkıntıları ortadan kaldırmak için değil sivil toplumun bir sembolünü ortadan kaldırmak için. 1973 yılında Sarayın alanında (daha sonra Marx-Engels meydanı olan) "Haus des Volkes (Halk Evi)" yapıldı. İki yıllık inşaat çalışmasından sonra "Cumhuriyet Sarayı" açıldı. Demokratik Alman Cumhuriyeti vatandaşlarıysa saraylarını sevmişlerdi. Yapı yalnızca sergi, tiyatro ve sayısız restoranlar değil aynı zamanda iki adet mükemmel sahne tekniğiyle donatılmış salonu da barındırıyordu. Buralarda yalnız halk toplantıları değil konserler de gerçekleştiriliyor, hatta bazen yurtdışından sanatçılar da sahne alıyordu.

Ölü Saray

1990 sonbaharında saray kapatılır, çünkü çok ağır bir yangına maruz kalmıştır. Binanın yanan kısımları uzaklaştırılır, geriye yalnızca çelik taşıyıcılar, merdiven boşlukları ve çizilmiş duvarlar kalır. 2002'de Alman Federal Parlamentosu sarayın yıkılması kararını aldı. Uzmanlar tarihi alanın kullanım konsepti olarak "Humboldt-Forumu"nun inşasını önerdiler. Öneriye göre müzeler, kütüphaneler ve sanat koleksiyonları ile burada dünya kültürü için bir yer yapılmalıydı. Berlin Sarayı'nın yeniden inşasının gerekçelendirmelerinden biri de Berlin'in kentsel mekanda artık daha fazla tarih yaşatması gerekliliğiydi. Burada gözden kaçırılan ise eski Demokratik Alman Cumhuriyeti vatandaşlarının hafızalarındaki bir tarihin kayıplara karışacağı. Oysa ki, daha önce yapılan hatadan ders alınabilir ve güç ilişkilerinin ideolojik kavgalarından uzak durulabilinirdi. Neden bu sarayı koruyarak çelik beton yapının parçaları Humbold-Forum'un bütünlüğüne entegre edilemiyor? Böylelikle uzak ve yakın geçmiş arasında kurulacak bir köprü yaraları kapatabilirdi. Para, zaman ve mekan kazanılabilirdi, ancak ne yazık ki bu öneri bir muhatap bulamadı.

Şans Eseri Saray Alanı

Alman Federal Parlamentosu, gelecekteki sarayın finansmanı sağlanana kadar yıkım sonrası geçiş dönemi olarak yeşil alan kullanımı öngörmüştü. Şimdi ise geçiş dönemi kullanımı olarak bir sanat merkezi planı da mevcut. 26 Nisan'da eski müzenin önündeki kemer altında, bu sanat merkezinin nasıl görüneceğini gösteren sanal bir gösteri yapıldı. Bu yalnızca iç kısımdaki sergi alanında çağdaş sanat ürünlerini sunan değil, aynı zamanda dış kısımdan da benzer bir çağdaş sanat gösterisinin yapılabileceği köşeli bir kutuydu. Constanze Kleiner, "Sanat merkezi ile buradaki boşluğu geçici bir süreliğine işgal edeceğiz." diye açıkladı.

Saray alanında sanat! Kleiner ve Kühn bu konuda deneyimliler: 2005 yılı sonunda, iki hafta içerisinde Cumhuriyet Sarayı'nın kalıntıları arasında, Berlinli çağdaş sanatçılar ile "Beyaz Küp Berlin" isimli üst düzey ve ilgi çekici bir sergiye damgalarını vurmuşlardı. Bu proje üzerine iki bayan da 2007'den 2009'a kadar duracak, saray alanında geçici bir sanat merkezi düşüncesine vardılar. "Beyaz Küp Ltd"yi kurdular ve Viyanalı mimar Adolf Krischanitz'i sanat merkezinin çizimi için görevlendirdiler.

Doğu ve Batı Arasında Bir Halk

Tabii ki bu öneri bu alan için yapılmış tek çizim önerisi değil. Daha geçen sene Berlinli mimarlık bürosu Graft, "Monopol" isimli bir sanat dergisinin daveti üzerine "Bulut" isimli sansasyon yaratacak, organik bir model sundular. Halatlardan ve ağlardan kurulmuş bu Sanat Bulutu, alanda buluşan iki kutbu Doğu ve Batıyı sembolize etmekteydi. Hangi tasarımın yarışı kazanacağına ise Berlin Senatosu karar verecek. Temelde niyet ile ilgili bir anlaşma olmasına karşın, yetkili kültür işleri sekreteri André Schmitz öncelikle üç tane koşul belirtti: Humbold-Forum'unun inşasının başlamasına kadar müddet verilmesi, Berlin Eyaletine hiçbir finansal yük bindirilmemesi ve çağdaş sanata yönelik açık bir şey başarılması. Finansal yönden bakıldığı zamansa "Beyaz Küp" konsepti önde görünüyor. Bu ifadeyle Constanze Kleiner kararın Sanat Küpü

yönünde olup olmadığını yine de söylemek istemiyor ancak “uygulanabilirlik karar verecek” diyor. Bu uygulanabilirliği Ingolf Kern “Sanat Bulutu” için de görüyor. Şimdi Berlin Senatosu’nun, hangi tasarımın daha iyi olduğuna dair vereceği karar bekleniyor.

İntes Başkanı Koçoğlu: “İnşaat Sektörü, Gelişmek İçin Yeterli İvmeyi Kazanamadı.”

29 Mayıs, Dünya

Koçoğlu, İNTES’in Sheraton Otelinde düzenlediği “Kayıt Dışı Ekonomi ve İnşaat Sektörüne Etkileri” konulu geleneksel yemekli toplantısında yaptığı konuşmada, Türkiye’de inşaat sektörünün ülkenin en “hormonlu” sektörlerinden biri olduğunu ve inşaat sektörünün gelişmek için yeterli ivmeyi kazanamadığını belirtti. Sektörün geçen yıl ilk çeyrekte yüzde 27,1, ikinci çeyrekte yüzde 14,9, üçüncü çeyrekte yüzde 21,3, son çeyrekte de yüzde 16,1 gibi yüksek büyüme oranlarını yakaladığına işaret eden Koçoğlu, inşaat sektörünün Türkiye’nin “lokomotif” sektörü olmasına rağmen, kendilerinin bu büyümeyi tam olarak hissedemediklerini söyledi. Sektör büyümesinin kendilerine yansımamasının nedenlerini, “kamu yatırımlarındaki ödeneklerin büyüme oranlarında artmaması, büyümenin sadece ruhsata bağlı inşaatlar ve kaydi verilerle açıklanması, idarelerin yargı kararı olmaksızın yaptıkları kesintiler, kayıt dışı sektörün hala yüzde 50’nin üzerinde olması” olarak sıralayan Koçoğlu, sektörün bu nedenlerle gelişmek için hız kazanamadığını söyledi.

ODTÜ Mezuniyet Projeleri Sergisi Üzerine 1 Röportaj 5 Yorum

30 Mayıs

YAZAN: ÖZGÜN TANGLAY

Havaalanları için yapılan oturma elemanları, şık bir kıyafet giydiğinizde de size eşlik edebilecek deri bir laptop çantası, paylaşarak yemek pişirmeye imkan veren ocak - fırın, ya da şehir içi otobüsler için şoför kabini tasarımı. Bunlar 28 - 30 Mayıs 2007 tarihleri arasında ODTÜ Kültür ve Kongre Merkezi’nde gerçekleştirilen ODTÜ Endüstri Ürünleri Tasarımı Bölümü öğrencilerinin mezuniyet projeleri sergisindeki çalışmalardan bazıları. Otuz altı firmanın danışmanlık yaptığı çalışma, üniversite-sanayi işbirliğine iyi bir örnek. Serginin açılışında, ODTÜ Endüstri Ürünleri Tasarımı Bölümü öğretim üyelerinden Doç.Dr. Gülay Hasdoğan ile üniversite - sanayi işbirliği üzerine konuştuk.

ÖZGÜN TANGLAY: Genel süreci anlatır mısınız? Öğrenciler firmalarla nasıl buluşuyor? Siz bu konuda nasıl yardımcı oluyorsunuz?

GÜLAY HASDOĞAN: İlk dönem öğrencilere daha önce işbirliği yapılan firmaların listesini veriyor ve işbirliği sürecimizi anlatıyoruz,. Portföyümüzde yaklaşık 70 - 80 firma var. Daha önceki mezuniyet projeleri sergilerinden fotoğraflar gösteriyoruz. Kendileri de araştırma yapıyor ve güz dönemi bitmeden önce tercihte bulunuyorlar. Bir öğrenciye bir firma şeklinde bir dağılım olmasını tercih ediyoruz. Hatta bazen bir öğrenci iki firma ile çalışabiliyor. Tasarımcı çalıştıran, tasarım kullanan ya da tasarım kullanma potansiyeli olan bildiğimiz bütün firmaları proje sergileri ile ilgili bilgilendiriyoruz. Gelip burada sergiyi görenler “gelecek sene sizinle proje yapalım” diye istek de belirtebiliyorlar. Bunu da duyuruyoruz öğrencilere.

ÖT: Mobilyanın her yıl öğrenciler tarafından sıklıkla tercih edilen bir alan olması dikkatimi çekiyor. Bu sektörel tercihin nedeni ne olabilir?

GH: Bunun birkaç nedeni var. Ankara’da çok sayıda mobilya firması bulmak mümkün. Çok iyi danışmanlık desteği veren Ankara firmaları var. Coğrafi yakınlık olsun diye tercih edenler oluyor. Mobilyanın atölye şartlarında kısa sürede prototipini yapmak mümkün olabiliyor. Ürün çok somut biçimde mezuniyet sergisinde denenebiliyor, örneğin bir oturma birimi ise üzerine oturulabiliyor. Öğrenciler sergide iyi sonuç verdiğini ve belki de iyi not aldıklarını düşünüyorlar. Bu yüzden de tercih ediyor olabilirler. Bir nedeni de istihdam olanağı aslında. Mezunlarımıza baktığımızda üçte birinin mobilya sektöründe çalıştığını görüyoruz.

ÖT: Genelde iyi projeler ve çözülmüş iyi örnekler var, değil mi? Birkaç projeyi detaylı olarak ele alıp yorumlar mısınız?

GH: Farklı sektörlerde bu sene iyi projeler var. Örneğin Zeliha Uyurca’nın Beko için tasarladığı internet erişimli taşınabilir televizyon projesinde kumandanın üst kısmı çevrilince klavye de olabiliyor. Burada televizyonun kendisi de düz bir dikdörtgen olmaktan çıkmış ve formuyla o beceriye uyum sağlamış. Hadi Nourullahi’nin Vestel için yaptığı diz üstü bilgisayar tasarımı bilgisayarın ekranını ayırarak DVD izlemeyi daha konforlu hale getiriyor. Arzu Toker’in Otokar’la yaptığı, şehir içi otobüsler için sürücü kabini tasarımı da sürücünün ihtiyaçlarına detaylı bir analiz sonucu cevap veren, bir çok karmaşık fonksiyonu derli toplu bir araya getiren bir ürün. Teksin Açıkgöz’ün diş hekimi ünitesi estetik açıdan çok iyi toparlanmış bir proje, çünkü bu üniteler bir çok fonksiyonu bir araya getirdikleri için dağınık ve karmaşık ürünlerdir. İslam Dzhantaev tarafından tasarlanan “Cooktech” BSH

Gülay Hasdoğan

danışmanlığında Profilo markası için yapılan bir ürün. Projenin tanımı BSH'nin Almanya'daki merkezi tarafından yapıldı. IPod kullanmak bize ürüne ve tasarıma has bir zevk veriyor, öğrencimiz de aynı durumu tasarladığı ocak ile yakalamaya çalıştı. Ocak fırını tezgahtan ayırarak mutfağın ortasına doğru çekiyoruz ve iki kişi sohbet ederek, karşılıklı yemek pişirebiliyor. Erinç Erel'in Arzum'la yaptığı "quaero" da astım hastaları için havayı nemlendiren iyi bir ürün olarak çıktı. Özellikle organik formuyla sanki nefes alıp veriyor gibi kendisi. Formu nefesi çağrıştırıyor.

Seray'la yapılan proje gençler için çok amaçlı bir kanepe. Gençlerin özellikle televizyon izlerken uzun oturma pozisyonunu tercih ettiklerini düşünerek, açılıp kapanarak bu ihtiyaca da cevap veren bir ürün. Firma bu ürün konusunda çok motive oldu ve Enes Kar'ın "Cover" adlı bu kanepesi IMOB uluslararası mobilya fuarında sergilendi. Henüz dönem bitmeden böyle bir teklif getirdiler öğrenciye. "Daha jüriye bile çıkmamış ürünün-prototipinin uluslararası bir fuarda sergilenmesinin eğitim açısından bir sakıncası var mıdır?" diye bize danıştılar, biz de bir sakınca bulmadığımızı söyledik. Bu da ilginç bir deneyim oldu aslında. Hem çok motive ediciydi, hem de fuarda geri bildirim alma olanağı oldu öğrenci açısından. Mehtap Okutan'ın Nurus'la yaptığı ev-ofis sistemi de detaylarda getirdiği yenilikler ve renk kullanımı ile iyi bir tasarım bence. Derin'le yapılan koltuk da çok rafine bir tasarım oldu. Burada şunu belirtmekte fayda var. Caner Özgökmen'in tasarladığı "Cosy" Derin'in çizgisine çok yakın. "Acaba Derin çok mu baskın verilen kararlarda, öğrencinin karar yetkisi nerede kalıyor" diye düşündürtüyor olabilir. Ama şöyle bir şey var. Aslında özellikle o öğrenci Derin'i seçiyor ve kendisini yakın buluyor. Çünkü Derin'in minimalist bir çizgisi var, o sadelik içinde mükemmelliği yakalamak da çok zor ve riskli bir şey aslında. Öğrencinin yaklaşımı ve firma çizgisi iyi uyuştu ve çok iyi gelişen bir proje oldu. Aslıhan Şengül'ün "Raff" projesinde basit bir elemandan lego gibi takıp çıkararak bir kütüphane sistemi türetiyorsunuz. Üçüncü boyuta doğru derinliği artırmak için de kullanabiliyorsunuz.

ÖT: Bu ortaklık firmalara ve okula nasıl kazançlar sağlıyor?

GH: Bazı firmalar üniversite ile ilişki içinde olmayı tercih ediyorlar. Üniversite aslında her zaman yeniliklerin ilk girdiği, özellikle yeni araştırmalardan ve yöntemlerden ilk haberdar olunan yerdir. Biz de üniversite olarak sanayideki yeniliklerden haberdar oluyoruz. Karşılıklı olarak birbirimizi bilgi açısından güncelliyoruz. Bazen öyle ilginç kompozisyonlar oluyor ki! Rakip firmalar aynı ürünle yan yana durabiliyorlar. Örneğin bir öğrenci Vestel'le diğer öğrenci Beko ile aynı konu üzerine çalışmış. Bunlar yan yana duruyor. Bundan hiçbir firma rahatsız olmuyor. Hatta tam tersine diğer firmanın danışmanlık yaptığı ürünün jürisini de gelip izliyor, diğer firmadan haberdar oluyorlar. Diğer firmanın yaklaşımını birebir konuşarak öğrenebiliyorlar ve bundan da memnun olduklarını söylüyorlar. Çoğu firma jüriye katılıyor.

ÖT: Bu etkinlik öğrencilere iş olanakları sağlıyor mu?

GH: Kesinlikle. Danışmanlık yapan firmada çalışmak mümkün olmasa bile öğrenci o sektörde daha kolay iş buluyor. Çünkü gerçek ihtiyaçlara cevap veren, gerçekleştirilebilir bir proje yapmış oluyor.

ÖT: Önceleri tasarıma uzak olan firmalar bu ortaklık ya da sergiden sonra tasarımcı çalıştırmaya karar veriyor mu? Böyle örnekler var mı? Etkinliğin mesleğin tanınmasına katkısı oluyor mu?

GH: Tabi kesinlikle oluyor. Mesela davet ettiğimiz bir firma daha önce tasarımcı çalıştırmamış ancak tasarımı sergilenen yeni mezunumuzu işe alıyor. 2005 yılında bir firma sergimizi gördükten sonra dört yeni mezunumuzu işe almıştı.

ÖT: Son olarak şunu soracağım, daha önce, piyasayla ortak çalışılmadığı zaman, belki gerçekleştirilmesi mümkün olmayan ama kavramsal boyutuyla ufuk açan işler çıkıyordu. Bu anlamda sadece piyasa koşulları düşünerek tasarlamanın negatif etkisi olabilir mi?

GH: Aslında önceki dönemlerde bu tür projelerden çok sayıda yaptığımızı düşünerek, artık son projenin ayakları yere bassın diyoruz. Evet bu son proje özelinde belki öyle bir sorun olabilir ama bunlar arasında kavramsal projeler de var. Örneğin Profilo için yapılan proje aslında biraz kavramsal bir proje. Hemen hayata geçemeyecek bir ürün, kavramsal ve buna rağmen de oldukça gelişmiş.

ÖT: Son olarak eklemek istediğiniz bir şey var mı?

GH: Dönem boyunca canla başla çalışan tüm öğrencilere ve bize destek veren tüm firmalara teşekkür ederiz.

Sergi Üzerine 5 Yorum

Yük. Mimar Fulya Topaktaş (Alparda Proje ve Satış Müdürü): Güzide Erdem ile çalıştık. Güzide'nin enerjisi bize yansıyor, böylece rutinden kurtuluyoruz. Yeni bir şeyler yaratmak, teknoloji ile onun hayal gücünü birleştirmek keyif veriyor. Belki bizim şansımız geçen yıl da bu yıl da çok gelecek vadeden öğrencilerle çalışmamızdı. Güzide'ye "Açık ofis sistemlerinde ekonomik alternatif olabilecek ürün yap bize" dedik. Üzerinde daha detaylı çalışmamız lazım ama bence "Konuk"u üreteceğiz.

Sinan Alparda (Alparda Mobilya firmasının sahibi): Bizim proje desteğinde görüşümüz öğrencileri ve üniversiteyi sanayi ile tanıştırmak ve sanayi ile işbirliği yaparak bir ürün çıkarmak. Bu anlamda gerçekçi ve katı davranıyoruz. Bu da öğrenciye bilgi açısından geri dönüş sağlıyor. Firmalar niye tasarım yaptırıyor ve süreç nedir, onu çok iyi öğretiyoruz. Profesyonel tasarımcıdan ne istiyorsak öğrenciden de onu istiyoruz.

Kerem Zağlül ("Express"in tasarımcısı, yeni mezun): TEMSA Diamond model, şehirlerarası otobüsler için servis arabası ve mutfak ünitesini içeren bir servis sistemi tasarladım. Tavanda ray sistemi bulunuyor. Firmayla çalıştığınızda projenin üretilebilir olması önem kazanıyor. Üretim yöntemleri, malzemesi ile yapılabilirliğini, maliyetini düşünmek, daha ayakları yere basan kararlar almak zorunda kalıyorsunuz.

Aslıhan Şengül ("Raff"ın tasarımcısı, yeni mezun): Ürünü yaparken başta esnek kontrplaktan üretmeyi düşünüyordum ama malzememi değiştirdim; çünkü firmaların en önemli isteklerinden biri "en kolay ve en ucuza nasıl üretebiliriz". Bu aslında bugüne kadar karşılaşmadığımız bir şey. Bu açıdan çok faydası oldu bana.

Servet Işık (TRT Artistik Hizmetler Müdürü): TRT artistik hizmetlerde sahne tasarımı yapıyorum. ODTÜ'de sahne tasarımı dersini yarı zamanlı olarak veriyorum. Mezuniyet projesinde bir öğrenciyle birebir çalıştım. Erhan Atamer, çevre kirliliği, küresel ısınmayla ilgili ses getirecek seri konserler dizisi organizasyonu için sahne tasarladı. Ben öğrencilerime hep "büyük düşünün" diyorum. Tasarım öğrencilerinin mimarlık ya da iç mimarlık eğitimi alanlara göre hayal güçlerinin daha zengin olduğunu hissediyorum. Yeni nesil, yeni gençler, onların araştırmaları, bakışları...İnsanı dinamik tutuyor, onlarla aynı dili konuşmak için yenilenmek zorundasınız!

Reklamlar

31 Mayıs

YAZAN: ASLI CANBAL - ARKİTERA.COM

Sayısı hızla çoğalan konut projeleri beraberinde bu projelere ait reklam çalışmalarında da canlılık getiriyor. Gün geçtikçe daha fazla konut projesi reklamına gazete, dergi, televizyon, internet gibi alanlarda rastlanıyor. Konut projelerinin reklam içerikleri, projeye dair bilgisayar ortamında hazırlanmış 3D görselleştirme çalışmaları, örnek daireden fotoğraflar, açıklayıcı metin ve ilgi çekici sloganlardan oluşuyor.

Reklam metinlerinde ön plana çıkan sözcüklerden biri olan "yaşam" açılımlarıyla, reklamı yapılan projeden konut satın alınarak nasıl bir yaşama sahip olunacağı hakkında ipuçları veriyor. Reklamdaki konutun gelecekteki sahibini satın aldığı evin yanında "sakin", "konforlu", "güvenli", "doğal" ve "modern" bir yaşam beklediği vurgulanıyor. Mimarlıkla ilgili sözcüklere reklam metinlerinde daha az rastlanıyor. Yüksek katlı projelerde "modern" kavramı ön plana çıkarken villa projelerinde "özgün", "geleneksel" gibi sözcüklere daha sık yer alıyor.

Reklamlardaki görseller de bu ayrımı takip eder nitelikler gösteriyor. Hem projelerin geneline ait görselleştirme çalışmaları ve fotoğraflarda, hem de iç mekan görüntülerinde yüksek katlı bir projeye ait konutlarda daha "modern" diğerlerinde ise daha "klasik" öğeler göze çarpıyor. Reklamlarda gözlenen yeni bir eğilim ise "star" mimarların isimlerine yer vermek yönünde. Konut projelerinin mimarları olan, sektörde ve toplum genelinde bilinirliği yüksek isimler bu projelerin reklamlarında da belirtiliyor.

Narcity – Tepe İnşaat Tepe'den Bakış Açısı!

www.narcity.com.tr

Hayatınıza Yepyeni Bir Açıdan Bakın! Yaşamın renklerine olan özleminiz, kalabalık bir şehrin stresi, deprem endişeniz, ulaşım sorunlarınız, artık geçmişte kalacak.

Eston Reşitpaşa Evleri Evinizi uzaklarda aramayın...

www.estonresitpasaevleri.com

İstanbul'da güvenli bir sitede, konforlu ve huzurlu evlerde, modern yaşam isteyenlerin hayalleri artık gerçekleşiyor...

Terrace Fulya – İnanlar Nişantaşı'nın yükselen değeri

www.terracefulya.com

Özlediğiniz mekanlar, buluşma noktalarınız... Gündüz yemek yediğiniz, akşam eğlendiğiniz cafeler, barlar, konserler, tiyatrolar... İstanbul'un merkezi

Nişantaşı'nda, modern İstanbul'un yükselen değerlerinden biri olan Terrace Fulya'da "İstanbul'da Yaşıyorum" diyeceksiniz...

Casa Mare – Enkay
İstanbul bitti. Casa Mare başlıyor!

www.casamare.com.tr

İstanbul'un en keyifli sahili Mimarsinan'da, şehrin her yerine yakın ama karmaşasına ve gürültüsüne uzak, deniz manzaralı bir ev hayal ettiyseniz, hayaliniz gerçek oldu. Casa Mare sizi bekliyor.

Evreka – Soyak
Evreka!

www.soyak.com.tr

Size hem uygun koşulları, hem de hayalinizdeki evi sunmak için, düşündük taşındık, Soyak Evreka'yı tasarladık. Soyak Evreka'da her şeyden tam istediğiniz kadar var. 24 saat özel güvenlik, havuz, basketbol sahası, tüm ihtiyaçlarınızı karşılayacak bir ev... Paranızın tam karşılığını alın, akıllı yatırım fırsatını kaçırmayın. Soyak Evreka, Kartal'da.

Parkvadi Evleri
– Kuzu Grup Ulubol
Yılın en güzel seçim'i!

www.parkvadi.com

Bugünlerde, Parkvadi Evleri'nde en çarpıcı "seçim" yaşanıyor... Seçkin bir yaşam arzulayanlar, Çankaya'da first class bir yaşam özleyenler Parkvadi Evleri'ne geliyor, örnek daireyi görerek yılın en doğru seçimini yapıyor...

Eltes Gold Residence
– Ağaoğlu
Sizin evde rahatınızı düşünen kaç kişi var?

www.eltesgoldresidence.com

Ağaoğlu, Eltes Gold Residence ile sizi kendi evinizde kral dairesi konforuyla ağırlıyor. 20 farklı tipte 231 daireli Eltes Gold Residence'ta "housekeeping"den valeye, alışveriş ve yaşam merkezinden güvenliğe, balkon-bahçeden açık-kapalı yüzme havuzlarına kadar pek çok ayrıcalık günlük yaşamınızın bir parçası haline geliyor. Eltes Gold Residence'ta konforlu bir yaşam, kârlı bir yatırım sizi bekliyor.

Modernist
– Yeşil İnşaat
Hayaller ve hayatlar burada buluşuyor.

www.yesilinsaat.com.tr/

Yeşil İnşaat'tan özel sektörün en büyük yaşam projelerinden biri... Modernist, İstanbul Beylikdüzü Esenyurt'ta hayata geçiyor. Toplam 10.000 konutluk 3 etap olarak planlanan Modernist, ilk kez yaşanacak yeniliklerle standartları değiştiriyor. Seçim özgürlüğü yaratan farklı daire tasarımları, etkileyici çevre düzeni, geniş sosyal ve spor olanaklarıyla beklentilerin ötesinde bir yaşam sunuyor. Modernist, gerçek fiyatla daha iyi bir hayat için.

Miramar Residence
– EMTA
Miramar Residence "sakin"lerini Bekliyor...

www.miramar-tr.com

Sakinliği nerede bulacağınızı biliyoruz! İstanbul'un yanı başında, Marmara Denizi'nin tam kıyısında, Güzelce'de, geleneksel Türk mimarisinin modern bir ifadesiyle tasarlanan Miramar Residence'ın konforlu ve huzurlu ortamında sakin bir yaşam sizi bekliyor.

Novus Residence
– Taşyapı
Biz mükemmelliğimizi gizlemiyoruz... Siz hayranlığınızı gizlemeyin!

www.tasyapi.com

Novus Residence Örnek Daireleri, Beğeniniz İçin Sizi Bekliyor.

Lidya Flats – Lidya Yapı Türkiye'nin İlk Butik Konut Projesi

www.lidyaflats.com

Başınızı sokacak bir yer mi arıyorsunuz, hayatınıza değer katacak bir ev mi? Kalıpların arasına sıkışıp kalabalıkta kaybolmak mı, kendi seçimlerinizi doyasıya yaşayabileceğiniz bir dünya mı?

Şehrin sunduğu olanaklardan uzaklaşmak mı yoksa yarattığı sıkıntılardan kaçmak mı?

Betonların arasında izole bir hayat mı, doğanın güzelliklerini sevdiklerinizle paylaşmak mı?

Seçim sizin...

Ağa han Ödüllü mimar Han Tümertekin tarafından projelendirilen Türkiye'nin ilk butik konut projesi LİDYAFLATS, kendi seçimlerini yaşamayı tercih eden 137 aileyi bekliyor…

Şimdi Sıra İMÇ Blokları'nda

30 Mayıs, Cumhuriyet

YAZAN: ÖZLEM GÜVEMLİ

İstanbul Büyükşehir Belediyesi'nin hazırladığı Tarihi Yarımada Koruma Amaçlı Nazım ve Uygulama İmar Planları kapsamında, 6 blok ve 1100 dükkândan oluşan İMÇ'nin yerine "prestij konutları" inşa edilmesine karar verildi. Ancak İMÇ Kat Malikleri Yönetim Kurulu'nun, projeyle ilgili İstanbul 1. İdare Mahkemesi'ne yaptığı itiraz haklı bulundu ve yürütmeyi durdurma kararı verildi. Karşı tarafın karara itirazı nedeniyle Danıştay 6. Dairesi'nde devam eden dava kapsamında,Yıldız Teknik Üniversitesi'nin öğretim üyelerinden oluşan bilirkişi heyeti 4 Haziran günü çarşıda incelemelerde bulunarak bir rapor hazırlayacak. Mimarlar Odası'nın Tarihi Yarımada Koruma Amaçlı Nazım ve Uygulama İmar Planları'na yaptığı itirazın İMÇ ile ilgili bölümünde de çarşının olduğu gibi korunması gerektiğine dikkat çekiliyor.

Carlton'un Bitiş Öyküsü

30 Mayıs, Cumhuriyet

YAZAN: MİYASE İLKNUR

Boğaziçi'nin Yeniköy sahilinde bir zamanlar plajı, yüzme havuzu, barı ve denize nazır 122 odası ile bir otel vardı; Carlton Oteli. İstanbul'la özdeşleşmiş bir mekândı. Göksel Arsoy'lu, Murat Soydan'lı, Önder Somer'li Yeşilçam filmlerinde varsıl tabakaya mensup gençlerin rol icabı sahilinde niyeyse dans ettiği, sevgililerin el ele kumsalında ağır çekimle koştuğu o eşsiz mekân, Carlton Oteli'nin plajıydı.

Özellikle yabancı seyahat acentelerinin yoğun ilgisini çeken Carlton Oteli, 1986'da Özal hükümeti döneminde "Yenisini yapacağımızdan eskisi hükümsüzdür" denilerek yıktırıldı. Özal'ın amacı Carlton arazisini ve Tarabya tepelerini Araplara satıp büyük paralar kazanmaktı. Ancak başbakanlığı süresince gerek imar sorunu gerekse yabancılara mülk satışına yasal engellerin bulunması nedeniyle bu düşünü gerçekleştiremedi. Arazi daha sonra Toprak Holding'in sahibi Halis Toprak'a satıldı. Carlton arazisini yıllarca elinde bulunduran Halis Toprak, Toprakbank nedeniyle TMSF'ye olan borçlarını ödeyemeyince arazi bu kuruma geçti. TMSF, Özal'ın 20 yıl önce Araplara satmayı düşündüğü araziyi yine aynı amaçla satışa çıkardı. Ancak üzerinde İş Bankası, Garanti Bankası ve Etibank'ın toplam 96 milyon YTL tutarında ipoteği bulunan arsa için ipotek bedelini ve yaklaşık 165 bin YTL tutarındaki satış masraflarını aşacak bir teklif sunulamadığından aylardır satış gerçekleşemiyor. Kamu mülklerini ve işletmelerini satarak cari açığı finanse eden AKP hükümetinin de Özal gibi hevesi kursağında kaldı.

Suç Geminin

Aslında bütün suç, Carlton Oteli'ne 1984'te çarpan Abdüllatif adlı, Liberya bandıralı Suriye gemisinde. Gemi, Boğaz'da çarpacak onca yer varken bir sabah gelip Carlton Oteli'ne bindirdi. Carlton'da sadece restoranın bulunduğu kat hasar görmüştü, ama bu son hasar nedeniyle tadilata başlanması, otelin idam fermanını da hazırladı. O sırada TURBAN'ın genel müdürü olan Cafer Canlı , restoran katının onarımı bahanesiyle, otelin dış görünümünün de değişmesi amacıyla komple bir tadilat yapılmasını istedi. Ancak tadilat başlamadan Canlı görevinden alındı ve yerine dönemin gözde bürokratlarından ve Özal'ın prenslerinden Serhan Altınordu atandı. Genel müdür değişikliğinin hemen ardından da Carlton'daki müşteriler apar topar otelden çıkarıldı. Carlton'da duvarlar yıkılıyordu...

TURBAN'ın yeni genel müdürü Serhan Altınordu, İTÜ'ye bir ekspertiz raporu hazırlattı. Raporda kolonların ve temelin çürük olduğu, yapılacak inşaatın ağırlığını taşıyamayacağı bildiriliyordu. Altınordu da zaten otelin yıkılmasından yanaydı. Genel müdür, bu kadar değerli bir arsada dört yıldızlı bir otelin rantabl olamayacağı görüşündeydi. Rapor doğrultusunda otelin yıkımına başlandı.

Arap Sermayesine Kurban Gitti

Altınordu, bu arsaya dört yıldızlı bir otel yerine tümü suit odalardan oluşan çok daha lüks bir otel yapmak amacındaydı, ancak o sırada özelleştirme kapsamına alındığından yeni bir KİT yaratmamak için Carlton ile birlikte TURBAN'ın İstanbul'daki arsalarını projelendirmek suretiyle satmayı amaçladığını belirtiyordu. Böylece TURBAN'ın İstinye'de kongre merkezi olarak yapılan binanın bulunduğu arsası, Maslak yolundaki ağaçlıklı yeri ve Küçüksu'daki yat çekek yeri olarak kullanılan alanla birlikte Carlton'u da içine alan ortak bir proje hazırlandı. Amaç, arsa karşılığında Arapların sermaye koymasını ve

arsaların bu şekilde projelendirildikten sonra satışını sağlamaktı.

Arsaya hazırlanan projeler için dönemin başbakanı Turgut Özal ile Turizm Bakanı Mesut Yılmaz'ın izinleri başta olmak üzere gerekli onaylar alındı ve sermaye arayışına girildi. Körfez ülkelerinde bir dizi görüşmeden sonra Kuveyt sermayeli bir Bahreyn bankası ile proje için el sıkışıldı. Projenin ilgili bakanlardan oluşan Koordinasyon Kurulu'ndan onanıp çıkması bir yılı buldu. Sıra, belediyenin iznine geldi. Ancak Başbakan Özal'la arası açılan Büyükşehir Belediye Başkanı Bedrettin Dalan, işi biraz ağırdan aldı. "Bugün git yarın gel"lerle epey bir zaman kaybı da bu aşamada oldu. Bu arada Turizm Bankası ile Türkiye Kalkınma Bankası'nı birleştirme operasyonu için düğmeye basıldı. Ve yerel seçimler gelip çattı. Ardından iki bankanın birleşmesinden sonra Altınordu görevinden alındı ve hayali proje de böylece suya düştü. Olan Carlton'a oldu, yıkıldığıyla kaldı.

Mimarlık Bienali Festivalleşirken Telaffuz Problemlerini de Aştı

31 Mayıs, AJ Plus

YAZAN: RUTH SLAVİD

ÇEVİREN: MELİS GÖKER - ARKİTERA.COM

Londra Mimarlık Bienali adını Londra Mimarlık Festivali (LFA) olarak değiştirdi. Bunun nedeniyse birçok kişinin "bienal" kelimesini telaffuz edemiyor olması. 20 Haziran - 21 Temmuz 2008 tarihlerinde gerçekleşecek festivalin hazırlıklarının yoğunlaştığı 4 haftalık bir çalışmanın son gecesi, akşam yemeğinde festivalin kurucusu Peter Murray, "Birlikte çalışmak istediğimiz birçok kişi "bienal" kelimesini telaffuz edemiyor" dedi. Murray ayrıca bu isim değişikliğinin önümüzdeki ay Londra'yı ziyaret edecek olan Venedik Bienali Sergisi'yle yaşanan karışıklığı da önleyeceğini belirtti.

Moskova'nın altı

Dolan Moskova Boş Alan İçin Yerin Altına Bakıyor

1 Haziran, RFE/R

YAZAN: CHLOE ARNOLD

ÇEVİREN: GÜL KESKİN - ARKİTERA.COM

Moskova merkezindeki Taganskaya Metro İstasyonu'nun hemen yakınında, cadde seviyesinden 22 kat aşağıda, rüzgarlı koridorlar ve yankılı mağaralardan oluşan bir labirent bulunuyor. 1950 yılında Stalin tarafından inşa edilen, 3000 asker ve sivili barındırabilen bu çok gizli sığınak, silah ve akaryakıt deposu olarak da kullanılıyordu. Derinde inşa edilmesi ve tasarlanmasının sebebi ise, herhangi bir nükleer bomba saldırısına karşı dayanıklı olmasıydı. Sığınak müzesinin müdürü Olga Arkharova, geniş siperin 1990'larda yaşanan ekonomik kaos süresince tamir edilemediğinden dolayı harap olduğunu söylüyor. Bugün, yeraltı suyu betona sızdığı için, sığınağa ağır bir pas ve küf kokusu hakim. Sığınak geçen sene, açık artırma ile yeni fonksiyonlar getirmeyi hedefleyen özel bir şirkete kiralandı. Şirket, burayı dükkanların ve bir spa merkezinin bulunduğu bir yer altı sosyal kompleks ve oteline dönüştürmeyi planlıyor.

Korunan Çehre

Sığınağın yeni sahibi Novik-Serviz'in Genel Müdürü Nikolai Temerev, yer altına bazı fonksiyonların getirilmesinin zorunlu olduğunu; şehirde ulaşım ve iletişim gibi çok büyük problemlerin bulunduğunu ve bunların tekrar çözümlenmesi gerektiğini söylüyor. Temerev, şehir ve Ruslar için tarihi öneme sahip Moskova çehresinin ancak bir diğer seçenek yer altındaki uygulamalar ile korunabileceğini söylüyor. 13 milyon insanın yaşadığı Moskova, Avrupa'nın en kalabalık şehirlerinden biri. Londra'nın 2/3'ü büyüklüğünde olmasına rağmen,

nüfusu neredeyse Londra'nın iki katı. Son 10 yıl içinde yaşanan yapılaşma sonucunda ortaya çıkan bina patlaması Rusya'nın başkentinde rahatlıkla gözlemlenebiliyor. Boş alanlar büyük bir hızla dolduğu için, şehir plancılar yapılaşmayı yer altına çekmeye başladı.

Belediye İnşaat Departmanı adına konuşan Aleksandr Alyokhin, plancıların kazacakları yeri belirlemek için hummalı bir çalışma yürüttüklerini; şehrin altındaki her yerde inşaat yapılmayacağını; geliştirilecek alanların tamamen jeolojik özelliklerine dayanılarak seçildiğini; nerede inşaat yapabiliyorsa orada yapılacağını, ama zeminin izin vermediği durumlarda, örneğin kabloların, yer altı nehirlerinin olduğu yerlerde yapı yapılmayacağını ve her şeyin tamamlanmak üzere olan Moskova jeolojik yer altı haritasına göre yapılacağını söyledi.

Yapıcı ya da yıkıcı?

Alyokhin, inşaat projelerinin içinde eğlence merkezleri, yer altı otoparkları ve alışveriş merkezlerinin olduğunu, doğal olarak insanların yaşayacağı yerlerin değil, altyapının yapılacağını söyledi. Yani, Kızıl Meydanı'nın altında alışveriş yapabilecek, cadde seviyesinin 5 kat altına arabanızı park ederek, yeraltı spor salonunda aerobik dersi alabileceksiniz. Bazı Moskovalılar yerin altında bina fikri hakkında endişeli.

Moskova Mimarlık Koruma Derneği (Moscow Architecture Preservation Society) adına açıklamada bulunan Edmund Harris, "Yer altında ne yapabileceklerini görmek istiyorlar, bu anlaşılabilir bir şey, fakat istikrarsızlıktan doğan olaylar, problemler var; Moskova'da jeolojik açıdan riskli pek çok bölge var,

bunları çok dikkatli incelemeleri lazım. Benim en büyük endişem, yatırımcıların ve geliştiricilerin her şeyin olabildiği kadar çabuk yapılması yolundaki baskılarına kolayca boyun eğmeleri." diye konuştu.

Stalin dönemi sığınağına dönecek olursak, inşaat çalışması son sürat devam ediyor. Olga Arkharova amaçlarının her şeyi bir sergi merkezi ve sosyal komplekse dönüştürmek olduğunu; eski kantin stili olmayan bir restoranın da yer aldığını; eğer Moskova Belediye Başkanı ile fikir birliğine varılabilirse, 10 yıl içinde adeta şehrin altında hızla gelişen bir şehir gibi, pek çok restoran, alışveriş merkezi ve hatta yolların da yapılacağını söyledi.

Ev-Ofise Karşı Ofis-Ev Tasarlıyorlar

4 Haziran, Hürriyet

YAZAN: HAKAN GENCE

Bu sene 80. yılını kutlayan Nurus, net ve sade çizgisiyle ofis mobilyası denince ilk akla gelen firmalardan. Uzun yıllar kullanılabilecek şekilde tasarlanan objeler, koleksiyona yeni eklenen parçalarla her zaman çağa ayak uyduruyor. Ürünlerin insan vücuduna uyumuna ve fonksiyonel olmasına da dikkat ediliyor. Nurus'un Genel Müdürü Güran Gökyay, "ideal ofis mobilyalarının kuruma ve kişiye uygun olması gerekirken yöneticiyi de doğru ifade etmesi gerektiğini" söylüyor.

1927 yılında Ankara'da kurulan Nurus'un tanınmasını sağlayan ürün, 1991'de piyasaya sürülen Tonya oldu. Tonya, bilgisayar ve açık ofis sistemlerini taşımaya yarayan bir sistem mobilyası. En çok bankacılık ve medya sektöründe kullanılıyor. Pek çok büyük şirket, ofis mobilyaları için Nurus'u tercih etmeye başlayınca ünleri kulaktan kulağa hızla yayıldı. Böylece İstanbul'da ilk ofislerinin ardından, Zincirlikuyu'da ilk mağazalarını açtılar ve Ankara'dan İstanbul'a geldiler.

Karaktere Göre Form

Nurus'ta çalışma masaları, oturma grupları, ofis sandalyeleri, dolap sistemleri, raflı üniteler gibi ofis mobilyası denince aklınıza gelebilecek her şeyi bulmanız mümkün. Metalden alüminyuma ve plastiğe kadar çoğu Türkiye çıkışlı farklı malzemeler kullanılıyor. Mobilyaların özellikle uzun yıllar kullanılabilecek formlarda üretilmesine özen gösteriliyor. Tarzınız, karakteriniz ve yaşam stilinize göre formları değiştirebiliyorlar. Genel Müdür Güran Gökyay, amaçlarının uzun soluklu ürünler yapmak olduğunu belirtiyor. Mağazada gördüğünüz ürünlerin bir kısmıysa ev mobilyalarını anımsatıyor. Özellikle de koltuk takımları. Evlerde kullanılan mobilyaların çizgi ve renklerine sahipler. Tek farkları, yumuşak olan ev mobilyalarına göre kısa süreli oturmalara uygun malzeme kullanılarak tasarlanmış olmaları.

Nurus'un tasarımları İtalya, Belçika, Rusya, Fransa, İspanya, İrlanda, New York, Toronto gibi birçok ülkede satılıyor. Gökyay, farklılıklarının iyi niş bulup hayat tarzı yakalayabilmek olduğunu söylüyor: "İşin içinde ruh olması bizi diğerlerinden ayırıyor. İyi sonuç vermemiz, iyi ürün üretmemiz ve teknolojiye hakim olmamız da seçilmemizin nedenlerinden.

Çanakkale'ye Köprü Projesine Başlandı Ancak Vali De Başkan Da Karşı Çıkıyor

4 Haziran, Zaman

YAZAN: MUZAFFER ALTUNAY

Karayolları Genel Müdürlüğü, yılda ortalama 3 milyon yerli ziyaretçinin geldiği Çanakkale Boğazı'na köprü yapılması için proje üretmeye başladı. Ancak Çanakkaleli yöneticiler ve esnaf ise köprü yapılmasına şiddetle karşı çıkıyor. Çanakkale Valisi Orhan Kırlı, "Şu anda bir köprüye ihtiyaç duyulmadığını düşünüyorum." diyor. Çanakkale Belediye Başkanı Ülgür Gökhan da "Çanakkale'ye köprünün kurulmasına kesinlikle karşıyım." diye konuşuyor.

Çanakkale'ye köprü inşa edilmesiyle ilgili çalışmalar 1984 yılında başladı. Proje, uzun yıllar tartışıldıktan sonra rafa kaldırıldı. Köprü projesi, aradan 10 yıl geçtikten sonra 1994 yılında tekrar gündeme geldi. Hatta ihaleye bile çıkıldı. 1996 yılında yapılan ihaleyi kazanan firma uygun olmadığını düşünerek projeyi hayata geçirmekten vazgeçti. Aradan 10 yılı aşkın zaman geçtikten sonra Çanakkale köprüsü çalışmaları yeniden başladı. Karayolları Genel Müdürlüğü, köprüyü tekrar gündemine aldı. Çevre ve Orman Bakanlığı, Genelkurmay Başkanlığı ile ilgili kuruluşların görüş ve önerilerini alacak olan müdürlük, projeyi, onay için Devlet Planlama Teşkilatı'na sunacak. Herhangi bir engel çıkmazsa uluslararası ihale süreci başlatılacak. Ancak Karayolları'nın bu çalışmasından haberdar olan yerel yöneticiler ile sivil toplum örgütleri, yaklaşık 600 milyon YTL'ye mal olması planlanan köprünün Çanakkale'ye gerekli olmadığını düşünüyor.

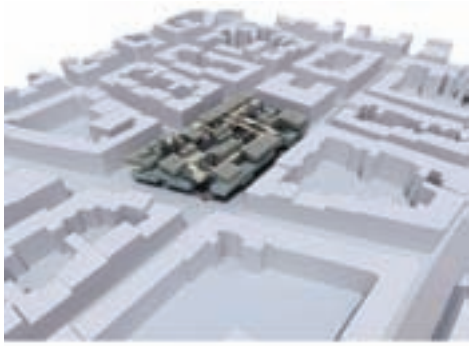
Roland Rainer Ödülü Sahiplerini Buldu

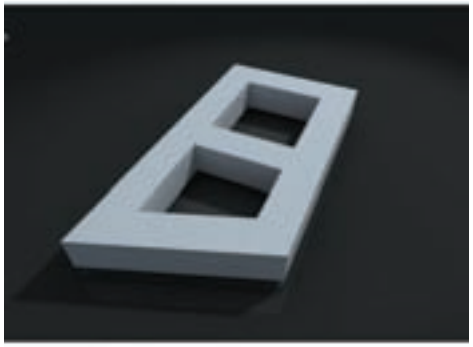
5 Haziran

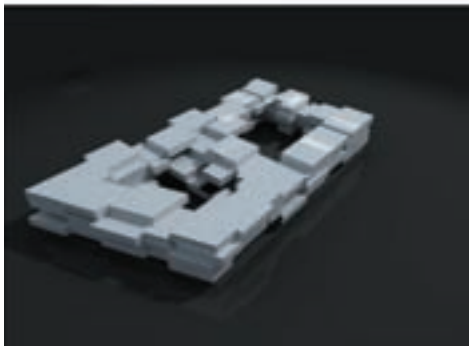
Viyana Mimarlar ve Mühendisler Odası'nın Roland Rainer Yarışması 2007 başlığı altında düzenledikleri yarışmanın konusu, "Yoğunlukların Ölçekleri/Özel Hayatın Formları/ Geleceğe Uygun Bahçeşehir" tasarımlarıydı. 2001 yılından bu yana düzenlenen yarışmanın bu sene üçüncüsü düzenlendi. Yarışma kapsamında Avrupa'da bir kentte bahçeli şehir şeklinde yaşam alanlarını kapsayan ideal tasarımlar aranmıştı.

Yarışmaya 26 proje katıldı bunlardan 14'ü Avusturya'da kendilerinin seçtiği mekânları değerlendirmiş, geri kalanlar ise bahçeli şehri Almanya, İspanya, Hırvatistan, Danimarka, Ukrayna, Letonya ve hayali mekânlarda tematize etmişlerdir. Türkiye'den Mimar Ömer Selçuk Baz ve yardımcı Yoldaş Yarar'ın Viyana Favoriten'de Viktor Adler Platz üzerinde çok katmanlı ko-

Mimarlar: Ömer Selçuk Baz, Yoldaş Yarar

nut alanları projesiyle, Avusturya'dan Mimar Theresa Häfele ve Julia Nuber'in "Living In Patchwork", Viyana'da kente eklemlenebilir konut strüktürleri projesiyle, Avusturya'dan Yük.Müh. Gerhard Feldbacher Kiev'de kente adapte edilebilir konut yerleşkeleri projesiyle ödüle layık görüldüler.

Ömer Selçuk Baz Viyana'nın 10. bölgesinde geliştirdiği projesinde genel kurgu ve düşüncelerini 4 ana başlıkta anlatıyor:

Kentle İlişki

Blok rant yapılaşması kendi içine dönük avlulu kurgusuyla kentin sokaklarına içerdeki hayatı aksettirmekte zorlanır. Bu avlulu kurgu şehir boyunca gridal yapılaşmada düz sokak siluetlerini ön görür. İç hayatın dışa yansıması nadiren gözlenebilir. Bu kısmen içe dönük yaşamın kentlilerle bütünleşemeyen rijit bir düzen oluşturduğunu söylemek mümkündür. Öte yandan klasik şehir neredeyse tek zeminden oluşur.Kent yüzeyi tek bir katmandır. Oysa yaşam alanlarımızı, çalışma alanlarımızı oluşturmak için kent zeminini çoğaltma yoluna gideriz. Bu çalışmanın amaçlarından biri ,kent zemininin çoğaltılabilmesi ve konut alanlarıyla ilişkilerini kurabilme potansiyellerini araştırmaktır.

Blok Yapılaşmanın Seyreltilmesi

Proje, blok rant yapılaşmanın alternatifi olabilecek çok katmanlı yaşayan bir konut yerleşimini oluşturmayı hedefler. Bu bahsedilen çok katmanlılık, kent zemininin çoğaltılmasına ilişkin olduğu gibi, farklı tipolojilerde ve boyutlarda konut alanlarının bir sistem içerisinde hibritleştirilmesini sağlayabilecek bir düzenektir. Bu düzenek, farklı açıklıklarda ve gerilimlerde oluşturulan açık alanlarla birlikte yeni bir kamusal alan tarif etmeyi hedefler. Oluşturulan yeni kamusal alan içerisinde park alanlarını, yeşil öbekleri, spor alanlarını ve çeşitli açık ve yarı açık alan aktivitelerinin gerçekleştirebileceği kent yüzeylerini ortaya çıkarır.

Yeni Komşuluk İlişkileri

Kent zemininin artırılması ve sistem içine entegre edilmesi sonucunda konut alanları çevresinde, arasında kentsel, yarı kentsel ve özel mekânlar oluşur. Bu durum kentin 3.boyutta farklı kademeleriyle algılanabileceği imkanlar sunar. Konut alanları bu düzen içerisinde, birbirleriyle alışılmışın dışında komşuluk, birlikte olma durumları geliştirir.

Modüler Sistem

Sistem basitçe, modüler duvar ve döşeme elemanlarından oluşur.13mx20cm aks aralığında oluşturulmuş bir taşıyıcı, çelik, kolon-kiriş sistemi projenin temel strüktürüdür. Bu strüktüre adapte edilebilen modüler duvar ve döşeme elemanlarıyla yapı kompleksi oluşturulur.Yine modüler alan ıslak hacim hücreleri sistemi adapte edilebilir. Zaman içerisinde yerleri değiştirilebilir. Böylece yavaş yavaş tarif edilmiş bir plan dahilinde, yarı organik bir kent parçası oluşturmak mümkün olur.

Siyasi Partilerin Kentsel Politikaları

6 Haziran

YAZAN: DERYA KARADAĞ, ASLI CANBAL - ARKITERA.COM

Radikal'de 22 Mayıs'ta yayınlanan "Bakırköy'de Seçim Telaşı Almış Yürümüş" başlıklı haberden esinlenerek, seçim öncesi parti programlarında mimarlık ve kent kavramının ne kadar yer tuttuğunu, mimari ve kentsel politikalarının nasıl olduğunu gözlemlemek üzere Ankara'da parti genel merkezlerini ziyaret ettik. Randevusuz gerçekleşen bu ziyaretlerimiz sırasında parti binalarını ve ait oldukları partinin siyasal kimlikleriyle ilişki derecelerini gözlemleme şansımız oldu.

MHP Binası "Otağ"dan Esinlenilerek Tasarlandı

Ankara'da ilk durağımız Balgat'taki MHP binası oldu. MHP'nin internet sitesinde binanın tanıtımı için hazırlanan bir videoda temeli 4 Nisan 2000'de atılan binaya "otağ" şeklinde yaklaşıldığını görüyoruz.

İnternet sitesinden izlenebilen tanıtım videosunda ise bina şu şekilde tanıtılıyor; "...Modern mimarinin milli motiflerle zenginleştirildiği bu binada ilk bakışta birbirinden farklı yüksekliklerde üç ana blok bulunmaktadır. Yarım daire

MHP Genel Merkez Binası, Ankara

biçimindeki bu üç ana blok MHP'nin üç hilalini simgelemektedir. 28 kat yüksekliğinde, 2 kule ve M, H, P adları verilen en yükseği 15 katlı üç ayrı bloktan oluşan bina Prof. Dr. Ahmet Vefik Alp tarafından akıllı bina teknolojisinde tasarlanmış ve inşa edilmiştir... Bir parti genel merkezi fonksiyonun yanı sıra temsiliyeti ve simgesel öğelerin kullanımı ön plandadır. Selçuklu mimarisinden etkilenilerek hazırlanmış bir kapıdan girilen binanın zemin katı kafeterya, bekleme salonu ve sergi salonu olarak düzenlenmiştir. 9, 12 ve 15 katlı M, H ve P blokları ise ofis odalarından oluşmaktadır... Türk Milliyetçileri, yeni otağımız hayırlı olsun!"

MHP'nin internet sayfalarından da ulaşılabilecek olan Parti Programı'nda kent ve çevre politikaları, "artan altyapı ihtiyaçlarının çağdaş normlarda karşılanması", "çarpık şehirleşmenin önlenmesi için planlı sosyal konut üretimi", "kültürel yozlaşmaya yol açmayacak kent ve kentlilik", "depreme dayanıklı konut üretimi", "doğal, tarihî ve kültürel değerleri korunmuş bir Türkiye", "çevre duyarlılığı gelişmiş bir toplum" başlıkları altında toplanmış.

AKP'nin Yeni Binasında Selçuklu Mimarisinin Etkileri

AKP'nin Balgat'taki mevcut genel merkez binasının cephesinde Recep Tayyip Erdoğan'ın portresi ve parti amblemi bulunuyor. Burada da detaylı bir aramadan geçerek, 10-12 çalışanın bulunduğu, açık ofis sisteminde düzenlenmiş olan AK Parti İletişim Merkezi'ne yönlendirildik. Buradaki görevli, özellikle kent politikaları ile ilgili bir çalışmalarının bulunmadığını belirtirken, konuyu internetten araştırıp araştırmadığımızı sordu ve kendisinin bize bir isim veremeyeceğini söyledi.

AK Parti'nin yeni genel merkez binası ise parti genel başkanı Recep Tayyip Erdoğan tarafından "Yıldız biçiminde gözüken motifler Selçuklu mimarisini temsil ediyor. Ankara'da Selçuklu mimarisini temsil eden bir eser yoktu. Anadolu'da farklı illerde var. Başkent de böylece, Selçuklu mimarisinin izlerini taşıyan bir esere kavuştu" diye tanımlamıştı. Kent politikaları ve parti binaları ile ilgili araştırmalarımız esnasında, AKP yeni binasına taşınmamış olduğundan dolayı binanın iç mekânlarını görme fırsatımız olmadı.

AKP Genel Merkez Binası, Ankara

AKP'nin internet sitesinden ulaşılabilen Parti Programı'nda, iç göçün kentleşme ve konut meselesinde büyük bir engel teşkil ettiği belirtilirken gecekondu bölgesinde yaşayanlara daha ucuz konut sağlanacağı ile ilgili planlar bulunuyor. Programın tamamı, Arkitera Gündem'den okunabilir.

"20.000 can ve 25 milyar Dolar para kaybettiren depremlerden 7 yıl sonra 'laf çok aksiyon yok'tur."

Ankara Balgat'ta yer alan DP binasında öğleden önce DYP tabelası dururken, öğleden sonra bunun yerini DP tabelası aldı. Hemen yanındaki alanda benzinlik, fast food restoranı ve bir market olan parti binasının cephesinde DYP'nin sembolü olan kıratın resmi bulunuyor. Girişteki danışmadan yönlendirildiğimiz yetkili, kent politikalarını öğrenmek için Ankara'daki genel merkezi ziyaret etmemizin gereksiz olduğunu, kentleşme ve mimarlık konularıyla, İstanbul'dan Ahmet Vefik Alp'ın ilgilendiğini söyledi. Ahmet Vefik Alp'in Arkitera Mimarlık Merkezi'ne göndermiş olduğu iki basın bülteninde, Tüpgeçiş sistemine eleştiri getirilirken, teknolojinin ön planda tutulması gerekliliğinden ve yeterli araştırma yapılmadan başlanan büyük projelerin sonuçlarının başarısız olma riski taşıdığından bahsediliyor. Depremi ciddiye aldıklarının altını çizen Alp, 17 Ağustos'tan sonra 7 yıl geçmesine rağmen hiçbir önlem alınmamış olduğunu belirtiyor.

Yeni Kentsel Politikaların Üretilmesi

Söğütözü'nde bulunan CHP Genel Merkez Binası, Kadri Atabaş tarafından tasarlandı. Bina, bahçe, otopark ve giriş kapısının karşısında uzanan küçük bir meydana sahip. Meydandan merdivenler ile çıkılarak, girişteki güvenlik ve danışmaya ulaşılıyor. Burada danışmadan kimlik karşılığında ziyaretçi kartı alınarak, kapsamlı bir güvenlikten geçildikten sonra lobiye ulaşılıyor. Lobide, duvarlarda kırmızı ve siyah renklerde seramik ile "yapılmış altı ok" çalışması ve Atatürk portresi dikkat çekiyordu.

CHP Genel Merkez Binası, Ankara

Halkla ilişkiler birimi yetkilileri, binanın oldukça rahat bir kullanıma sahip olduğunun ve yarışmayla projelendirildiğinin altını çizdi. CHP'nin internet sitesinden de ulaşılabilen Parti Programı'nda, kentleşmenin, bölgesel planlama ve çevre düzeni planları çerçevesinde, sağlıklı ve düzenli bir süreçte gerçekleşmesi, bu doğrultuda yeni kentsel politikalar üretilmesi ve kentleşme sürecinin, yerel yönetimlerin sorumluluğuna devredilmesi öngörülüyor.

"TKP, ekonomik politikaların kentler ile kırlar arasındaki ayrımları azaltma hedefi ile uyumlu olmasına dikkat eder."

Kızılay Konur Sokak'ta yer alan TKP Genel Merkezi, eski bir yapının en üst katında yer alıyor. Bir alt katında ise Nazım Hikmet Kültür Evi'nin olduğu yapıda bizi karşılayan parti üyesi, kentleşme ile ilgili ayrı bir çalışmalarının olmadığını, programlarının ise erken seçimden dolayı henüz hazır olmadığını söyledi. TKP'nin internet sitesinden ulaşılan parti programında, ekonomik politikalarının kentler ve kırlar arasındaki ayrımları azaltma hedefi ile uyumlu olmasına dikkat edilmesi gerektiği belirtiliyor.

Ankara'da Süren Kentsel Dönüşüm Ve Konut Projeleri Başarılı Değil

Menekşe Sokak'taki HAKPAR, bir apartmanın üst katında yer alıyor. Burada bizi karşılayan görevli, parti üyelerinin geniş bir masa etrafında sohbet ettiği bir mekâna yönlendirdi. Sorularımız karşısında parti programı ve tüzüğünü veren parti üyeleri, Ankara'da hızla süren kentsel dönüşüm ve konut projelerini başarısız bulduklarını belirttiler. HAKPAR'ın Parti Programı'nda ülkemizin bir bölümünde çeşitli nedenler ile yıkılan ve boşaltılan köylerin yeniden inşası ve zarara uğrayanların zararlarının tanzim edilmesi öngörülüyor.

Katılımcı bir yerel yönetim, ekolojik yıkıma karşı yeni bir insan doğa ilişkisi, özgür ve yaratıcı bir kültürel ortam

Yine Menekşe Sokak'ta bir apartman dairesinde bulunan ÖDP'de, girişteki parti üyesinin yönlendirmesi ile görüştüğümüz İl Başkanı'ndan aldığımız parti programında, kentsel politikalar ile ilgili ayrıntılı bilgiye ulaşılabiliyor. ÖDP'nin Parti Programı'nda yerel ölçekteki yönetimlerin güçlendirilmesi ve demokratikleştirilmesi öngörülürken, kentsel ve kırsal alanların yönetiminde eko sistemlerin sosyal yaşamla birlikte düşünülmesi gerekliliğinin altı çiziliyor.

"Yabancıya toprak satışını serbest bırakan kanun kaldırılacaktır."

İşçi Partisi'nin kendi birimlerini barındıran genel merkez binasında güvenlikten geçerek basın birimine yönlendirildik. Asansörde parti programı ve afişlerin taşınıyor olması seçim öncesi yoğunluğunun göstergesiydi. Basın birimindeki yetkili, parti programını vererek burada kentsel politikalarını bulabileceğimizi söyledi. İP Parti Programı'nda yabancıya toprak satışını serbest bırakan kanunun kaldırılması, herkese, sağlıklı, güvenli, depreme dayanıklı ve uygarca yaşayabileceği bir konut sağlanması planlanıyor.

Altyapı Yatırımları'nda Özelleşme

Sıhhiye'den Genç Parti Binası'na ulaşmak üzere bindiğimiz taksici, gittiğimiz yeri öğrendiğinde, Ankara'daki tüm taksicilerin Genç Parti'ye oy vereceğini, bu konuda fikir birliğine vardıklarını söyledi. Bu kısa sohbetin ardından ulaştığımız Tandoğan'daki binanın önünde yoğun bir kalabalık göze çarpıyordu. Parti binasının cephesinde ve iç mekân duvarlarında genel başkan Cem Uzan'ın fotoğrafları dikkat çekiyordu. Girişin sağ tarafındaki bekleme salonunda yer alan deri koltuklarda oturan, dışarıdaki gibi yoğun bir kalabalık vardı. Danışmadan yönlendirildiğimiz İl Sekreteri, bize parti programını uzatırken, kendisinin de inşaatçı olduğunu belirtti. Mimar bir parti üyesinin hazırladığı çalışmada, depreme karşı çelik yapıların teşvik edilmesi ve bunun sonucunda da çelik yapı malzemesi sektöründe 4.500 kişiye iş sağlanması ile ilgili bir madde yer alıyor. Genç Parti'nin Parti Programı'nda ise altyapı yatırımları ve yerel yönetimler ile ilgili maddeler yoğunluklu olarak yer alıyor.

Cami ile Parti Binası aynı avluyu paylaşıyor

Neredeyse kendisiyle yarışan boyutlardaki cami ile aynı avluyu paylaşan Saadet Partisi binasında güvenlik ve danışmadan geçerek yönlendirildiğimiz yetkili, henüz parti programlarının baskıda olduğunu, baskıdan geldiğinde ise bize gönderebileceklerini söyledi. Tamamı partiye ait olan az katlı yapıda, galeriye bağlı taş merdivenleri, kırmızı halı kaplama zemini ile sessizlik hakimdi. Saadet Partisi'nin İnternet Sitesi'nden ulaşılabilen parti programında ise kent ile ilgili özelleşmiş bir başlık bulunmuyor. Parti merkezlerine yapılan ziyaretlerimiz sonucunda, genellikle partilerin kent politikaları ile ilgili özel bir planlama içerisinde olmadıklarını, bu politikaların parti programlarının bazılarında ayrıntılı bir şekilde yer alırken bazılarında ise sadece bir iki madde ile geçiştirilmiş olduğunu görüyoruz.

Özel olarak parti için inşa edilmiş parti genel merkez binaları, siyasi kimliklerini yansıtacak unsurlar barındırırken, pek çok partinin merkezi, kent merkezinde bir apartman dairesinde ya da iş merkezinde yer alıyor.

SP Genel Merkez Binası'nın cami ile paylaştığı avlu

